

Fine Wine?

1

בראשית פרק ט

¹⁸The sons of Noah who came out of the ark were Shem, Ham, and Japheth—Ham being the father of Canaan. ¹⁹These three were the sons of Noah, and from these the whole world branched out.

²⁰Noah, the tiller of the soil, was the first to plant a vineyard. ²¹He drank of the wine and became drunk, and he uncovered himself within his tent. ²²Ham, the father of Canaan, saw his father's nakedness and told his two brothers outside. ²³But Shem and Japheth took a cloth, placed it against both their backs and, walking backward, they covered their father's nakedness; their faces were turned the other way, so that they did not see their father's nakedness. ²⁴When Noah woke up from his wine and learned what his youngest son had done to him, ²⁵he said,

“Cursed be Canaan;
The lowest of slaves
Shall he be to his brothers.”

²⁶And he said,

“Blessed be the LORD,
The God of Shem;

Let Canaan be a slave to them.

²⁷May God enlarge^a Japheth,
And let him dwell in the tents of Shem;
And let Canaan be a slave to them.”

²⁸Noah lived after the Flood 350 years. ²⁹And all the days of Noah came to 950 years; then he died.

¹³This is the ritual for the nazirite: On the day that his term as nazirite is completed, he^c shall be brought to the entrance of the Tent of Meeting. ¹⁴As his offering to the LORD he shall present: one male lamb in its first year, without blemish, for a burnt offering; one ewe lamb in its first year, without blemish, for a sin offering; one ram without blemish for an offering of well-being; ^{15a}a basket of unleavened cakes of choice flour with oil mixed in, and unleavened wafers spread with oil; and the proper meal offerings and libations.

¹⁶The priest shall present them before the LORD and offer the sin offering and the burnt offering. ¹⁷He shall offer the ram as a sacrifice of well-being to the LORD, together with the basket of unleavened cakes; the priest shall also offer the meal offerings and the libations. ¹⁸The nazirite shall then shave his consecrated hair, at the entrance of the Tent of Meeting, and take the locks of his consecrated hair and put them on the fire that is under the sacrifice of well-being.

¹⁰On the seventh day, when the king was merry with wine, he ordered Mehuman, Bizzetha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven eunuchs in attendance on King Ahasuerus, ¹¹to bring Queen Vashti before the king wearing a royal diadem, to display her beauty to the peoples and the officials; for she was a beautiful woman. ¹²But Queen Vashti refused to come at the king's command conveyed by the eunuchs. The king was greatly incensed, and his fury burned within him.

ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען: שלישה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני־אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את־השמלה וישומו על־שכמם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: וייקץ נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: ופת אלהים ליפת וישכן באהל־שם ויהי כנען עבד למו: ויחיינה נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי כל־ימי־נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

2

במדבר פרק ו

לאשם והימים הראשונים יפלו כי טבא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל־פתח אהל מועד: והקריב את־קרבנו ליהוה כבש בן־שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת־שנתה תמימה לחטאת ואיל־אחד תמים לשלמים: וסל מצות סלת חלת בלילה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסביהם: והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את־חטאתו ואת־עלתו: ואת־האיל ועשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את־מנחתו ואת־נסבו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את־ראש נזרו ולקח

3

אסתר פרק א

כרעון איש־ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש: ביום השביעי כטוב לב־המלך בין אמר למהומין בזתא חרבונא בגתא ואבגתא ותר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשוורוש: להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כי־טובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמים דעי העתים כי־

4

תהלים פרק קטז

¹³I raise the cup of deliverance
and invoke the name of the LORD.

¹⁴I will pay my vows to the LORD
in the presence of all His people.

תִּגְמֹלוּהָ עָלַי: יְיָ כֹּס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: יְיָ נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: מִן יֶקֶר בְּעֵינַי יְהוָה

5

גמרא ערכין יא.

ב עבודה שלהן היא שיהיו שומרין את המקדש ויהיו מהן שוערין לפתוח שערי המקדש ולהגיד דלתותיו. ויהיו מהן משוררין לשורר על הקרבן בכל יום. שני ושרת בשם יי אלהיו ככל אחיו הלוים, איזה הוא שירות שהוא בשם יי הוא אומר זו שירה : ומתי אומרין השירה. על כל עולות הציבור החובה ועל שלמי עצרת בעת ניסוך היין. אבל עולות נדבה שמקריבין הציבור לקיץ המזבח וכן הנסכין הבאין בפני עצמן אין אומרין עליהן שירה :

*והא א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונה המן שאין אומרים שירה אלא על היין שנאמר וְתִאמַר לָהֶם הַנֶּפֶן הַחֲדָלְתִּי אֶת חִירוּשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים וְאֲנִשִּׁים אִם אֲנִשִּׁים מִשְׁמַח אֱלֹהִים בְּמַת מִשְׁמַח מִכָּאן שאין אומרים שירה אלא על היין

6

רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ג

שלחן ערוך אורח חיים ומשנה ברורה

7

קפב דין כוס ברפת המזון ושלל יהא פגום, וכו' ז' סעיפים :

א י"ש אומרים שברפת המזון (א) טעונה כוס אפלו (ב) בנחיד וצריך לחזור עליה, (ג) ולא יאכל אם אין לו כוס לברך עליה אם הוא מצפה ואפשר שיהיה לו, אפלו אם צריך לעבור זמן אכילה אחת. יולפי זה (א) אם שנים אוכלים יחד צריך לקחת כל אחד כוס לברפת המזון. י"ש אומרים שאינה טעונה כוס אלא בשלשה. י"ש אומרים שאינה טעונה כוס כלל אפלו בשלשה: הגה ומפל מקום מצוה (ד) מן המבחר לברך על הכוס (ר"ן פרק ערכי

8

רעא דיני קדוש על היין, וכו' י"ז סעיפים :

א א"ש יבוא לביתו, (א) ימהר (ב) לאכל (ג) למד: ב כ"ש חובות בקדוש אף על פי שהוא מצות עשה שהזמן גרמא (פרוש, מצות עשה התלויה בזמן), משום (א) *דאיתקש 'זכור' ל'שמור', והני גושי הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו בזכירה. (ד) ומוציא אות את (ג) האנשים, (ה) הואיל וחיובות מן התורה (ו) כמותם: ג י"א אין ידו משגת לקנות יין לקדוש ולהכין צרכי (א) סעודה לכבוד הלילה ולכבוד היום ולקדוש היום, (ו) *מוטב שיקנה יין לקדוש הלילה ממה שיקני צרכי הסעודה או ממה שיקנה (ח) יין לצורך היום. [*] והא דתנא 'כבוד יום קודם לכבוד לילה', הינו דוקא (ט) בשאר צרכי סעודה, אבל אם אין לו אלא כוס אחד לקדוש, כבוד לילה (י) קודם לכבוד יום: ד (יא) 'אסור (ז) לטעם כלום (יב) קדם שיקדש, (יג) 'אפלו מים, ואפלו אם התחיל מבעוד יום (יד) 'צריך להפסיק, (טו) שפורס (טז) מפה ומקדש. 'ואם היו שותים יין (ז) תחלה, אינו אומר אלא קדוש בלבד (טז) בלא ברפת (ז) היין, (יז) 'ואתרפך מקרבך ברפת 'המוציא'. 'ואם אין לו יין

ב (ג) דאיתקש 'זכור' ל'שמור'. ד'זכור את יום השבת לקדשו' האמור בדברות הראשונות ו'שמור את יום השבת לקדשו' האמור בדברות אחרונות, שניהם בדבור אחד נאמרו, ו'זכור' קאי על מצות עשה דקדוש, ו'שמור' קאי על שמירה ממלאכה, וכשם שבאסור מלאכה בנדאי גם נשים מזקרות, דבמצות לא-תעשה אין חלוק בין זמן גרמא בין שאין הזמן גרמא, כן בעשה ד'זכור' גם נשים מצוות. (ז) ופשוט דקטן אינו מוציא את האשה,